

Ami megért egy fabatkát...

Június utolsó hetében indult kisebbik fiam a **BAKANCSOS –tábor** keretében világot látni. A pedagógusok közvetlen, barátságos, vidám hangulatban fogadták reggelente a nebulókat, akiknek kedden már a búcsúpuszira sem volt idejük, azonnal megrohmozták Kati néniéket: „*Hová megyünk ma? Mivel utazunk? Mikor érünk oda? Ma is annyit játszunk, mint tegnap?*”

A programok között szerepelt barlangászat, utazás kisvasúttal, állatsimogatás, erdei séta, játszótér... Két olyan különleges helyre is eljutottak a gyerkőcök, ahová, bevallom, még nekem sem sikerült soha! Betekinthettek az Operaház színpalái mögé, megleshettek kulisszatitkokat, beülhettek a nézőtérre, letekinthettek a karzatról. Bemehettek Sissi királyné saját páholyába, akiről kiderült, hogy az előadás helyett bizony jobban szerette a nézők arckifejezéseit, reakcióit figyelni. Ferenc József császár pedig éktelen dühbe gurult, mikor meglátta, hogy (bár megtiltotta a magyaroknak) a színpad sokkal szebb lett, mint Bécsben! Sarkon fordult és többé be sem tette a lábát az Andrassy úti patinás épületbe! A másik különleges helyszín a Magyar Nemzeti Bank Látogatóközpontja volt. A gyerekek összehasonlíthatták az arany, a vas és az ólom tömbök súlyát, papírpénzzel töltött átlátszó műanyag fotelben pihenhettek, kipróbálhatták a pénzverést. Személyre szóló, fényképes fabatkát készítettek, interaktív játékok segítségével ismerhették meg egyes országok saját pénzeinek történetét.

Rendkívül tartalmasan telt a hét, minden egyes nap új ismeretekkel, fantasztikus élményekkel gazdagodva érkeztek meg időben az iskola elé, ahol mi szülők vártuk őket. Remélem, a nyár elején újra felhúzzák azt a bizonyos bakancsot! Mi már elő is készítettük!

Köszönet mindkét pedagógusnak !

Vitéznő Gonda Gabriella
Szülő

Budapest, 2013. szeptember

